RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0174 van 25 juni 2013 in de zaak 1213/0342/SA/3/0368

In zake: de heer Valère VAN AUDENHOVE

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Hugo VYLS

kantoor houdende te 6700 Oudenaarde, Kerkgate 19

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door: mevrouw Ann BRAL

verwerende partij

Tussenkomende partij:

- 1. de heer **Stefaan RENAER**
- 2. de heer José MEREMANS

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH

kantoor houdende te 9308 Aalst, Steenweg op Dendermonde 149

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 28 januari 2013, geregulariseerd met een aangetekende brief van 14 februari 2013, de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 13 december 2012.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem van 3 september 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de eerste tussenkomende partij een verkavelingsvergunning verleend voor het verkavelen van een terrein in 5 loten.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 9620 Erwetegem, Gaverland zn en met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummer 0083C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 18 juni 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Willem CHEYNS die loco advocaat Hugo VYLS verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Ann BRAL die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Bruno VAN CAUWENBERGH die verschijnt voor de tussenkomende partij zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Stefaan RENAER en de heer José MEREMANS verzoeken met een aangetekende brief van 2 april 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 16 april 2013 de tussenkomende partijen toegelaten tussen te komen tot de debatten betreffende het ingestelde beroep tot schorsing en vernietiging.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 17 april 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de eerste tussenkomende partij namens de erfgenamen MEREMANS-TUYPENS bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor "het verkavelen van een terrein in 5 loten".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 mei 1978 vastgestelde gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, nietvervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 april 2012 tot en met 23 mei 2012, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partij.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar heeft niet binnen de voorziene termijn zijn advies uitgebracht, zodat aan de adviesvereiste mag voorbij gegaan worden.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem verleent op 3 september 2012 een verkavelingsvergunning aan de eerste tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

"..

Gelet op de ligging volgens gewestplan in een woongebied met landelijk karakter, langs een voldoende uitgeruste gemeenteweg, in een woonlint buiten de dorpskern, met hoofdzakelijk eengezinswoningen van diverse typologie;

Gelet op huidig voorstel waarin 5 loten voor halfopen eengezinswoningen worden voorzien, waarvan lot 5 bestemd is voor een halfopen woning tegen de rechter perceelsgrens, palend aan de bestaande woning met huisnr. 44, doch o.w.v. de rooilijn dieper achteruit geschoven;

Gelet op de eerdere vergunning van een gelijkaardige aanvraag (Besluit B.D. 21/12/2006), ref. 5.00/41081/1552.1; dat deze vergunning echter vervallen is en met licht gewijzigd dossier heraangevraagd wordt;

Gelet op het negatief advies van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar tav. deze eerdere aanvraag, dat gestoeld is op de veronderstelling dat de aanpalende woning nr. 44 in de toekomst zou kunnen evolueren naar een halfopen bebouwing, m.a.w. weg van de linker perceelsgrens;

Overwegende dat het hier echter om een aanpalend perceel met onregelmatige vorm gaat en dat versmalt naar achter toe; dat de bestaande woning inderdaad getroffen is door de rooilijn waardoor ondanks de huidige toestand van het pand of intenties van de eigenaar dient rekening gehouden te worden met een toekomstige herbouw;

Overwegende dat rekening houdende met bovengenoemde kenmerken van het perceel, een gesloten bebouwingstype hier stedenbouwkundig meer voor de hand ligt dan een halfopen; dat de bebouwbare oppervlakte, uitgaande van een bouwvrije zijstrook van min. 3 m, een voorbouwlijn op ca. 5 m achter de rooilijn en het versmallend karakter van het perceel, immers dermate beperkt zal worden dat dit nauwelijks nog in een leefbare halfopen bebouwing kan resulteren;

Overwegende dat een lichtafname bij behoud van de huidige woning niet kan ontkend worden doch te wijten is aan de ongebruikelijke inplanting van de veranda die lichten neemt op de perceelsgrens;

Overwegende dat de bestaande woning nr. 44 kennelijk dieper ingeplant is dan het oorspronkelijk maaiveld; dat het niveauverschil met het links aanpalend lot 5 bij een gebeurlijk herbouwen op een meer naar achter geschoven inplanting kan bijgepast worden d.m.v. een terreinophoging, hetgeen grotendeels zou neerkomen op een herstel van het oorspronkelijk terreinniveau;

Overwegende dat het verkavelingsvoorstel aldus qua indeling, inplanting, voorziene bebouwingstypologie en stedenbouwkundige voorschriften in overeenstemming is met de bebouwde omgeving en de gangbare stedenbouwkundige normen;

Overwegende dat de voorgestelde voorschriften zouden toelaten dat het bestaand talud in de voortuinstrook volledig zou worden weg gegraven in functie van toegangen naar ondergrondse garages; dat dit talud echter een kenmerkend

element is in het straatbeeld en aldus dient behouden te worden; dat uitgravingen enkel verantwoord zijn in functie van opritten/toegangen doch qua breedte strikt beperkt dienen te blijven tot deze opritten/toegangen; dat m.a.w. slechts over een deel van de totale perceels- of voorgevelbreedte kan worden uitgegraven; dat uitgravingen aldus beperkt worden tot max. 5 m breedte per lot (ook bij samenvoeging van twee loten); dat over de resterende breedte het bestaande terreinniveau/talud maximaal dient behouden te blijven;

Overwegende dat het voorstel onder die voorwaarde de goede plaatselijke ordening niet in het gedrang brengt;

Besluit:

gunstig advies, mits aangepaste voorschriften (zie bijgaande tabel).

. . .

Bijgevolg beslist het college van burgemeester en schepenen in de zitting van 03/09/2012 het volgende:

Het college van burgemeester en schepenen geeft de verkavelingsvergunning af aan de aanvrager. De vergunning wordt afgegeven onder volgende voorwaarden:

• de stedenbouwkundige voorschriften, zoals goedgekeurd en aangevuld bij Collegebesluit van 02/07/2012 zijn strikt na te leven;

Aanvullende voorschriften:

Toelichting	Stedenbouwkundig voorschrift
Bij evt. samenvoeging van loten blijft	Gebeurlijke uitgravingen in het talud
max. 5 m gelden voor het	aan straatzijde, in functie van
resulterende lot.	opritten/toegangen, dienen beperkt te
	blijven tot max. 5 m breedte per lot.
	Over de resterende breedte dient het
	bestaand talud behouden te blijven.

. . . "

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 1 oktober 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 december 2012 om dit beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen overeenkomstig de plannen.

Na de hoorzitting van 27 november 2011 beslist de verwerende partij op 13 december 2012 om het beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning te verlenen overeenkomstig de plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften, opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling, zodat bij de

beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend.

Voorliggende aanvraag beoogt het opsplitsen van een perceel in 5 bouwloten. Deze bezettingsgraad wordt gerealiseerd door het optrekken van 5 halfopen woningen.

Door de ligging van het perceel in een landelijk woonlint van de landelijke deelgemeente Erwetegem, kan het opsplitsen van het perceel aanvaard worden indien voldoende aandacht wordt besteed aan de inpasbaarheid van het gevraagde in de omgeving. Het inpassen van projecten met een hogere dichtheid in een bestaand weefsel dient te gebeuren met de nodige omzichtigheid, zoniet kan het ruimtelijk functioneren van een omgeving verstoord worden. Er dient rekening gehouden te worden met de schaal, het karakter en de geest van de omgeving en met de schaal, de aard en de typologie van de omliggende bebouwing.

Het betrokken perceel ligt in een straat die gekenmerkt wordt door een heterogene bebouwing van hoofdzakelijk ééngezinswoningen, welke in hoofdzaak bestaan uit één à twee bouwlagen afgewerkt met een zadeldak. Het opsplitsen van een perceel voor halfopen woningen kan in deze omgeving uit stedenbouwkundig oogpunt aanvaard worden, indien deze qua volume en/of gabariet aansluit bij de aanpalende bebouwing.

De vraag die hier rijst, is in hoeverre de aanvrager de door hem gewenste verkaveling op een kwalitatieve manier ingepast heeft gekregen op het beschikbare terrein en zijn omgeving.

De bebouwbare oppervlaktes worden ingeplant op minimaal 8 m afstand van de nieuwe rooilijn zoals de meeste recente woningen in de straat met een voortuinstrook gebouwd worden.

De voorschriften in verband met afmetingen, niveau van het maaiveld, materialen zijn gangbaar en inpasbaar in de straat en de huidige tijdsgeest.

Door de wijze van inplanten van de bouwzone op lot 5, met name met de linkerhoek op 8m van de rooilijn zodat de rechterhoek op 4m van de rooilijn komt te liggen, wordt zo veel mogelijk tegemoet gekomen aan de inplanting van de rechts aanpalende woning die nog op de huidige rooilijn is geplaatst. Deze rechts aanpalende woning bevindt zich op een naar achter sterk versmallend perceel, waardoor bij herbouw voordeel wordt gehaald door opnieuw tot tegen de linker perceelsgrens te bouwen, dan wel rekening houdend met de nieuwe rooilijn. Het gegeven dat er heden een veranda tot op deze linker perceelsgrens is aangebouwd, volledig in glas, kan moeilijk reden zijn tot weigering aangezien bij het beoordelen van een aanvraag steeds rekening dient te worden gehouden met de toekomstige ontwikkeling van het gebied, waarbij dient uitgegaan van een duurzame ruimtelijke ontwikkeling. Het voorzien van de bebouwing op het lot 5 tot op de perceelsgrens met het rechts aanpalende perceel getuigt juist van een duurzame, toekomstgerichte ruimtelijke ontwikkeling, gelet op het feit dat de aanpalende woning rechts getroffen is door de rooilijn en het perceel ter hoogte van de nieuwe rooilijn enkel een gesloten bebouwing kan dragen, gezien de beperkte breedte ervan.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Verkavelingsvergunning kan worden verleend onder de voorwaarden zoals gesteld in de bestreden beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 3 september 2012.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij(en) ernstige middelen aanvoert(en) die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

"

C. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Verzoeker vordert dat, bij wijze van voorlopige voorziening, de schorsing van de bestreden beslissing.

De bekomen vergunning maakt het de aanvrager mogelijk één of meer percelen te verkopen of tot bebouwing ervan over te gaan of te laten overgaan.

Eenmaal één perceel verkocht of bebouwd, wordt de mogelijkheid op een alternatieve verkaveling, zoals hierboven niet limitatief opgesomd, uitgesloten.

Op die wijze dreigt het hoger beroep van verzoeker iedere zin te verliezen en de schade in zijn hoofde onherroepelijk.

..."

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

"...

5. Ten aanzien van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Verzoeker stelt dat de verkavelingsvergunning de verkoop en bebouwing van de percelen mogelijk maakt, waardoor de mogelijkheid op een alternatieve verkaveling uitgesloten is. De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing zou hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bezorgen.

Verzoeker voert dat door de oprichting van het gebouw op de perceelsgrens de zijdelingse lichtinval in de woning van verzoeker volledig zal wegnemen en dat dit tevens onvermijdelijk gepaard zal gaan met aanzienlijke beschadigingen van de gebouwen van verzoeker, gelet op het niveauverschil tussen de beide percelen.

Het loutere feit dat op het naastliggende terrein een verkaveling zal worden ontwikkeld, evenals de omstandigheid dat zulks bijna noodzakelijk een wijziging veronderstelt in het actuele woongenot en uitzicht van de verzoekende partij, thans in belangrijke mate bepaald door het onbebouwd zijn van het kwestieuze terrein, kan op zich immers niet in aanmerking genomen worden als een ernstig, laat staan moeilijk te herstellen, nadeel (RvVb nr. S/2012/0177 van 29 augustus 2012). Het thans bestaande zicht van verzoekers en de lichtinval in de woning van verzoekers is te wijten aan het onbebouwd zijn van het aanpalende perceel. Verzoekers hebben echter geen recht op behoud van deze onbebouwde toestand.

Volgens de gewestplanbestemming dient de functie op het betrokken terrein wonen te zijn en gelet op de wachtgevel, dient tegen de gevel van de woning van verzoekers te worden aangebouwd. Bovendien is de woning van verzoekers getroffen door de rooilijn, waardoor de nieuwe aanbouw dieper moet worden ingeplant, wat logischerwijze een zekere hinder met zich meebrengt.

Wat de zogenaamde toekomstige beschadigingen aan de gebouwen van verzoekers betreft, tonen verzoekers vooreerst niet aan dat er bij de uitvoering van de werken geen technische maatregelen zouden kunnen genomen worden om het zogenaamde risico door het niveauverschil tussen de beide percelen op te vangen. Het aangevoerde risico steunt voorts slechts op een vermoeden en overstijgt het niveau van de loutere hypothese niet.

De vordering tot schorsing is onontvankelijk, minstens ongegrond.

..."

3.

De tussenkomende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

"

4. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Zoals hoge reeds uitvoerig uiteengezet, ligt het de keuze van verzoekende partij om een veranda zonder vergunning op de perceelsgrens te zetten, aan de oorzaak van het feit dat aan de veranda ietwat zonlicht zal ontnomen worden.

Verzoekende partij verliest uit het oog dat lot 5 van de verkaveling door het gewestplan

bestemd is tot woongebied. Doordat verzoekende partij een glazen veranda op de perceelsgrens heeft gebouwd maakt zij elke bebouwing die haar geen enkel zonlicht afneemt, gewoon praktisch onmogelijk en verhindert zij de facto elke normale invulling van het woongebied.

Bovendien is deze veranda gezet zonder vergunning zodat verzoekende partij er geen rechten kan uit putten.

Bovendien legt de verzoekende partij in haar verzoekschrift niet concreet uit waarom dit als een zeer "ernstig nadeel" moet worden beschouwd. Het verlies van enig zonlicht is een "woongebeid" niet ongebruikelijk.

Ten andere betreft het in casu een verkavelingsvergunning, doch geen stedenbouwkundige vergunning. Het ingeroepen nadeel lijkt dus rechtstreeks voort te vloeien uit de nog niet afgeleverde stedenbouwkundige vergunning, maar niet uit het bestreden besluit.

Ook de uitleg van verzoekende partij dat eenmaal één perceel verkocht of bebouwd is, de mogelijkheid op een alternatieve verkaveling uitgesloten is, is niet correct. Er bestaat immers steeds voor elk van de nieuwe eigenaar de mogelijkheid om een verkavelingswijziging te vragen.

Verzoekende partij toont dan ook niet aan dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het betreden besluit hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen.

Beoordeling door de Raad

1. In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

De verzoekende partij haalt als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat, indien één of meerdere loten verkocht en/of bebouwd worden een alternatieve verkaveling uitgesloten wordt zodat de schade onherroepelijk wordt. De verzoekende partij haalt echter niet aan waaruit deze schade bestaat, noch legt zij enig stuk voor waaruit zou blijken dat haar vrees gegrond is. Het door de verzoekende partij aangevoerde nadeel is dan ook louter hypothetisch en kan daarom niet als moeilijk te herstellen ernstig nadeel beschouwd worden.

Bovendien rust de bewijslast met betrekking tot het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de eerste plaats op de verzoekende partij. Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier en de door de partijen neergelegde stukkenbundels ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren of bevestigd te zien op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden.

Zelfs indien wordt aangenomen dat vermelde schade bestaat uit een verlies aan licht en zicht zoals omschreven in de middelen, kan dit verlies geenszins als een ernstig nadeel worden beschouwd. De verzoekende partij hanteert dermate vage beweringen die de Raad allerminst toelaten te onderzoeken of door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing het relatieve evenwicht tussen enerzijds het bestaan van hinder eigen aan een woonzone en anderzijds de tolerantie die ten aanzien van dergelijke hinder in hoofde van de verzoekende partij mag verondersteld worden, wordt verbroken dan wel ernstig wordt verstoord.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de tweede kamer, voorgezeten door mevrouw Hilde LIEVENS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0342/SA/2/0368.

3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 25 juni 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Katrien VISSERS

Filip VAN ACKER